

ФОРМУВАННЯ ЕТАЛОНІВ ЕФЕКТИВНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ У МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

Мунтян І. С.

Університет Ушинського, Одеса, Україна

Анотація. Представлено результати теоретико-методологічного дослідження проблеми формування еталонів ефективної педагогічної взаємодії з метою узагальнення знань учителів фізичної культури.

Актуальність дослідження. Проблема успішності педагогічної діяльності значною мірою залежить від того, як складається взаємодія вчителя з учнем. Найважливішим завданням успішного протікання навчально-виховного процесу у загальноосвітньому закладі є постійне врахування умов життєдіяльності учнів, їхніх фізичних та соціально-психологічних особливостей. Реформи освіти у всіх її ланках передбачають вирішення не лише освітніх завдань. Серед вимог, що ставляться до сучасного учня загальноосвітньої школи є такі як уміння творчо мислити і нестандартно діяти, розвиненість навичок роботи в групах, комунікабельність та інші. Найкращі умови для набуття перерахованих якостей, згідно Т. Ю. Круцевич, створюються в процесі фізичного виховання [2].

Відтак, інструментом пошуку й розвитку в педагогіці можуть слугувати еталони ефективної взаємодії з учнями на заняттях з фізичної культури.

Виклад основного матеріалу. На відміну від стереотипів, особистісні еталони, які втілені у вигляді конкретних ідей та уявлень, моделей перетворення педагогічної діяльності, стають провідними стимулами творчої діяльності вчителя. Еталони ефективної педагогічної взаємодії являють складну структуру, основними компонентами якої виступають: емоційний (виражений у позитивному ставленні до себе й учнів); когнітивний (розуміння змісту, шляхів і засобів на досягнення мети); діяльнісний (володіння та впровадження у педагогічну діяльність сучасних технологій педагогічного співробітництва) [1; 3].

Доцільність досягнення співробітництва у діадній системі «вчитель-учень» на уроках фізичної культури базується на

формуванні закону про роль фізичних вправ у розвитку тілесних і духовних здібностей (Ж. Б. Ламарк).

З метою пошуку та вдосконалення підходів до розв'язання проблеми професійної підготовки вчителів фізичної культури у загальноосвітніх навчальних закладах нами було запропоновано інтегральні показники сформованості педагогічної взаємодії та методики їх діагностування: 1) емпатійно-емоційний (методика діагностики «перешкод» у встановленні емоційних контактів В. В. Бойка); 2) комунікативно-організаторський (методика вияву комунікативних й організаторських здібностей (КОС-2) Б. А. Федоришина; 3) векторні якості «ригідність-мобільність» (методика виміру ригідності Т. М. Шмакова).

Таким чином, нами було подано дані про можливості підвищення рівнів професійних якостей вчителів фізичної культури у формуванні еталонів ефективної педагогічної взаємодії, оскільки освітня спрямованість фізичного виховання реалізується, насамперед, шляхом впорядкованої та планомірної передачі вчителем і прийняттям та наступним засвоєнням учнями певного обсягу знань, систематичним їх поглибленням і поповненням.

Література

1. Амонашвили Ш. А. Психологические основы педагогики сотрудничества / Ш. А. Амонашвили, – Киев, 1991. – 131 с.
2. Круцевич Т. Ю. Теорія та методика фізичного виховання: [навч. посібник] / Т. Ю. Круцевич / – Т. 1, 2. – Київ : Олімпійська література, 2008. – 391с.
3. Унтілова Е. А. Особливості формування еталонів ефективної педагогічної взаємодії в процесі підвищення кваліфікації вчителів / Е. А. Унтілова / Матеріали III між нар.наук.-практ.конф. – К., 2004. –С. 15-18.

МОДИФІКАЦІЯ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ У ПЕДАГОГІЧНИХ ВНЗ УКРАЇНИ

Проніков О. К.

Чернігівський національний педагогічний університет
імені Т. Г. Шевченка, Україна

Анотація. У статті проаналізовано модифікацію підготовки майбутніх учителів фізичної культури у педагогічних ВНЗ України.